

NATO se vrací ke starým vojenským plánům boje s Ruskem

 putin-today.ru/archives/211281

8 июля 2024 г.

V NATO se začal objevovat zeměpisný název zapomenutý od dob studené války – Fuldský koridor. Právě jemu, jak bylo uvedeno, by měla být věnována zvláštní pozornost v konfrontaci s Ruskem. O jakém prostoru přesně mluvíme, proč si to NATO nyní připomnělo – a co taková prohlášení vlastně znamenají?

Bývalý vrchní velitel sil NATO v Evropě generál Philip Breedlove na okraj fóra Černé moře a Balkánská bezpečnost 2024 v Rumunsku uvedl, že v konfrontaci s Ruskem bude aliance věnovat zvláštní pozornost propasti Fulda. Tento prostor se nachází v samém geografickém středu Německa na bývalé hranici NDR a Spolkové republiky Německo. Toto území je považováno za nejvhodnější cestu pro nasazení pozemních sil v případě rozsáhlé války s použitím tanků a těžkých zbraní. Řečeno jazykem vojenských předpisů a příruček jde o tankově nebezpečnou oblast.

Na první dojem vypadá toto prohlášení směšně, protože v současné době neexistuje žádná vyhlídka na blížící se tankové bitvy v samém srdci Německa - v zemích Hesensko a Durynsko. Pravda, generál Breedlove, i když byl v úřadu, byl známý svými úžasnými prohlášeními. A teď ho v jeho pozici důchodce neдрží vůbec nic.

Fuldský koridor tvoří dvě nížiny ohraničené pohořím Horní Rhön a Knüllgebirge. Zhruba řečeno jde o prostornou a přehlednou pláň, po které se mohou oběma směry pohybovat velké masy pracovní síly a techniky včetně tanků. Na západě končí ve Frankfurtu nad Mohanem,

tedy ve velké průmyslové oblasti Německa. Navíc se jedná o finanční centrum Německa, nacházela se zde jedna z největších základen americké armády.

Během studené války byla Fulda Gap (samotný termín byl spuštěn velením NATO; termín „Eisenach Gap“ byl používán v sovětské literatuře) považována jak NATO, tak Varšavskou smlouvou za nejslibnější část evropského divadla. operace, průlomová zóna. A především za obsluhu velkých obrněných jednotek, které byly v té době hlavní údernou silou všech armád světa.

NATO se tehdy důvodně domnívalo, že síly zemí Varšavské smlouvy jsou mnohonásobně převyšující jejich síly v tancích, a velmi se toho bály. Podél celého koridoru bylo navíc nutné překonat jen jednu překážku – samotnou řeku Fulde, která je v létě broditelná. Pro tanky sovětské tankové školy to není překážka.

Na straně NDR na začátku koridoru stála 8. gardová armáda ozbrojených sil SSSR, která byla považována za nejvíce bojeschopnou a elitní v SSSR, „armáda první linie“. Ze strany NATO to měl na starosti V. armádní sbor americké armády a koridor přímo kryl 11. obrněný jezdecký pluk.

Velení NATO si nevěřilo, že zvládnou sovětskou ofenzívu, a tak byly poprvé na světě umístěny jaderné miny v propasti Fulda a bylo plánováno použití kazetové munice.

Tam se také poprvé začaly instalovat stacionární systémy elektronického boje podobné těm moderním. Byli tam vysláni i jazykovědní důstojníci, aby sledovali sovětské rozhlasové vysílání, a americkým jednotkám bylo nařízeno být neustále ve vizuálním kontaktu se sovětskou armádou. Včetně při ústupu.

Později prošla obranná strategie NATO změnami. Podle nového schématu měla nalákat sovětskou tankovou pěst do pytle s jadernými minami a poté zahájit protiútok vlastní tankovou pěstí, která předtím měla být v záloze.

Jenže NATO tehdy nemělo vlastní tank, který by mohl konkurovat sovětským modelům té doby. A právě za účelem obrany koridoru Fulda v Německu začal vývoj nového těžkého (hlavního) tanku, který později dostal jméno „Leopard“. Ve stejné době si Francouzi také navrhli své vlastní obrněné vozidlo, ale ve struktuře NATO stáli stranou, a proto jejich projekt zůstal národní a Leopard se stal hlavním tankem evropského dějiště operací v NATO.

Je zřejmé, že ani nyní a ani v budoucnosti ani Philip Breedlove neplánuje novou bitvu v Německu. Stojí za to předpokládat, že generál ve výslužbě použil frázi „Fuldský koridor“ jako alegorii pro přechod vojenských struktur NATO od epizodického taktického plánování konfrontace s Ruskem ke strategickému plánování.

Nepřímým potvrzením toho může být Breedlovův vlastní komentář, že dříve NATO plánovalo vojenské operace pouze proti slabě vyzbrojeným rebelům a „malým autonomním nepřátelským jednotkám“ za použití speciálních sil a high-tech zbraní. Před zahájením Severovýchodního vojenského okruhu dominoval NATO koncept zastřelení slabého nepřítele tomahawky. Tato éra pro NATO nečekaně skončila a začaly se objevovat pokusy o pochopení nové reality.

V rámci tohoto vědomí se nyní NATO snaží oživit strategický rozvoj, který umožňuje účast velkých vojenských uskupení a sdružení v bojových operacích. Až armády srovnatelné počtem personálu a nasyceností velkou vojenskou technikou s armádami 60. - 90. let. Jinými slovy, NATO právě nyní vyvozuje závěry z NWO na strategické úrovni. A to vyžaduje vhodné strategické plánování, které v NATO od roku 1991 skutečně přestalo existovat.

Generálové NATO se musí vrátit k režimu studené války, včetně rozvoje rozsáhlých operací s použitím konvenčních zbraní.

Na mapách byly obě strany konfrontace studené války pravidelně prováděny simulacemi velitelství bitev v propasti Fulda. Těžko si ale představit, jak tyto modely přenést do moderní doby, vzhledem k tomu, jak moc se charakter boje v 21. století změnil a mění právě teď.

Jak vojenské, tak politické vedení NATO si myslí, že vyhrálo studenou válku – což znamená, že metody aplikované na nepřítele jsou nyní docela schopné fungovat. Řada znaků navíc skutečně připomíná vojenskou konfrontaci před 50 lety: Rusko jako nepřítel, pokračující významná role obrněných vozidel, dělostřelectva a pěchoty, Evropa jako slibné dějiště vojenských operací.

Vojenští analytici opakovaně tvrdili, že současný konflikt na Ukrajině se stal neobvyklou směsí špičkových bojových technologií s tradičními přístupy připomínajícími přístupy z první světové války. Ale samotné Breedloveovo přiznání svědčí nejen o zmínkách o minulé válce, i když studené. Je to konstatování skutečnosti, že NATO, alespoň v tuto chvíli, není připraveno na případný velký konflikt s Ruskem. Navíc není připravena na té nejdůležitější, vojensko-strategické úrovni.

Neměli bychom zapomínat, že Sovětský svaz nebyl zničen v důsledku vojenské porážky, ale v důsledku jeho vlastního politického, ideologického a ekonomického bankrotu. Pokud si NATO myslí, že vojenské strategické plánování ve stylu studené války samo o sobě může mít zničující dopad na Rusko, tím hůř pro NATO.

Jevgenij Krutikov

<https://vz.ru>

Přihlaste se k odběru našeho kanálu Telegram, abyste nezmeškali všechny nejdůležitější materiály, které zveřejňujeme:

https://t.me/putin_today

